

3709 2. Beh. af Forsl. t. Finanslov f. Finantsaaret fra 1. April 1875 til 31. Marts 1876. 3710

han sagde, at Kommissioner havde gjort meget stor Nytte, og saa særlig nævnedes de to Landbo-kommissioner, tror jeg, at det er ikke ganske rigtigt at sammenligne dem med, hvad der nu sker. Vi maa ikke glemme, at dengang var der ingen Repræsentation, det var Et, og endelig var det Regjeringen, der vilde et bestemt Maal og til den Ende nedsatte en Kommission, fordi den manglede Sagskundskab. Men nu er Stillingen en anden med Hensyn til Kommissioner. Vi have en Regjering, der i flere Aar har staaet imod Mjertallet her; kan man saa undre sig over, at der ikke kan komme Noget ud af disse Kommissioner? Naar Regjeringen selvølgelig nedsætter Kommissioner, danne de i sit eget Billede, saa følger jo ligesom deraf, at en Kommissions Nedsættelse kun kan støtte Regjeringens Plan. Foraaavdi, der overhovedet vil og kan gøres nogen Opfattelse gjældende, saa vil og kan den kun støtte Regjeringens Opfattelse, og det forhindrer Afgjørelsen; det er kun de sidste Aars Kommissioner, som jeg har fremhævet som Exempler paa, at saaledes er det gaaet, og man maa ikke undre sig over, at man efter denne Erfaring bliver noget betænkelig. Til de ærede Medlemmer for Viborg Amts 4de Valgkreds (Kjer) og Veile Amts 4de Valgkreds (S. Tørgensen) skal jeg sige, at jeg har ikke givet det bestemte Løfte, at stille Endring om, at Bevilgingen skal udgaa til tredie Behandling, jeg har kun sagt, at jeg stemte derfor med blandede Forskeller, og jeg har endvidere tilføjet, at, dersom der fra flere Sider fremkom Ønske om, at man helst skulde negte den, vilde jeg tage under Overveielse, om jeg muligvis vilde finde mig derved foranlediget til at gjøre det ved tredie Behandling; men det er noget ganske Andet end at give Løfte om at ville.

Formanden: Naar det ærede Medlem beklagede sig over en mindre loyal Opfattelse af hans Ord, var det et mindre, velvalgt Udtryk; men jeg tvivler efter det ærede Medlems Forebrags Karakter ikke paa, at det ærede Medlem ikke tilsigtede nogen Fornærmelse.

Tauber: Naar jeg har kunnet tiltræde det Forslag, som Udvalget har stillet under Nr. 113, om Arbejderkommissionen, og naar jeg dermed ogsaa overhovedet har tiltraadt Regjeringens Forslag om en Arbejderkommissions Nedsættelse, agter jeg ingenlunde at gjøre en Undskyldning derfor, men jeg vil give Forklaring over, hvad der har kunnet bevæge mig dertil. Jeg tror ikke, at en

saadan Regjeringskommission vil bringe os noget som helst Udbytte; men derimod tror jeg, at den vil bringe Regjeringen et meget værdifuldt Udbytte. Forholdet er nemlig det, at det aabenbart har viist sig, at Regjeringen ikke har viist, hvorledes den skulde gribe Arbejderproblemalet an, og ikke har viist, hvad den skulde gjøre i denne Sag. Da den for en tre Aar siden meldte sig med temmelig stor Styrke, spurgte Regjeringen sig selv, ligesom vi Andre spurgte os selv, hvorledes den skulde behandles, men Regjeringen var ikke saa heldig at finde noget Svar. Den begyndte med at udsende dette store Apparat med Arbejderstemata, men da de kom tilbage og bleve bearbejdede, viiste det sig, jeg vil ikke sige, at de vare ubrugelige — det vilde være for stærkt sagt — men i ethvert Fald, at de ikke svarede til Hensigten og ikke leverede Regjeringen det fornødne Materiale til denne Sags Behandling og Bedømmelse, hvortil den trængte. Regjeringen siger nu: dette har ikke været tilfredsstillende; vi maa have en Kommission, som kan sige os, Regjeringen, hvad vi skulle gjøre i denne Sag; saaledes opfatter jeg Regjeringens Forslag. Den veed ikke selv, hvad den vil; den ønsker at faae Rede paa, hvorledes den fra sit Standpunkt burde behandle Sagen. Vi — jeg taler her om mig og mine Meningsfæller — ere ikke i den Grad i Tvivl om, hvorledes denne Sag skal behandles. Vi have adskillige Forslag af temmelig stor praktisk Betydning, som allerede have været fremme, baade paa Fattiglovgivningens og Lovlovgivningens Omraade, hvortil kommer Understøttelsesforslaget, og det vilde være os overordentlig let at komme med flere, hvorved Spørgsmaalet kunde blive taget praktisk, stykkevis. Regjeringen staaer paa en anden Maade, den veed ikke, hvad den skal gjøre, og ønsker, at en Kommission skal sige den det; saaledes opfatter jeg dette Forslag om en Kommission. Naar Regjeringen nu vil have en blandet Kommission, en Art Fællesudvalg af Lovgivningsmagtens tre Faktorer, er det i mine Dine en konstitutionel Uting, som jeg aldrig under nogen Omstændighed kan række Haand til. Det vilde være at indstifte en ny Institution for saadanne Sagers Behandling, og gjorde vi det i eet Tilfælde, vilde vi i flere Tilfælde komme til at begynde med et Fællesudvalg i Stedet for at ende med et saadant. Jeg hævder, at hver af de 3 enkelte Faktorer — og for mit Vedkommende særligt Folkethinget — selvstændig kan tage Beslutning for sit Vedkommende; lad saa de andre tage deres Beslutning for deres Vedkommende, og blive vi da ikke enige, lad os